

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Proæresio Scholastico. 108.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἐν εἰδὲ ἀειπαροῦς τὸ θεῖον ἐπεφανή
πνεῦμα, τοὺς θεοκαπήλους περιπλά-
κίζον· τὸ δὲ, Ἀρατε ταῦτα ἐν τεύθει, ὃ
χρεία λοιπὸν φησὶ, τῆς αἱμάτων ἀ-
ναιμακτον ἐγὼ χαρίζομαι πλάσμα-
των ἄφρον ἐκ τῆ δούρο πνεῦμα μό-
νον ἐξιλάσασθαι βέλομυ, ὁ σαρκι-
κὸς πεπλήρωται νόμος, ὁ τῆ πνεύμα-
τος κρατεῖται, καὶ τῆς σωτηρίας
ἀρχέτω.

Τῷ αὐτῷ. ρζ.

Καινότητα δογμάτων, ὃ φιλότης,
ἔδεμια τῷ νόμῳ καὶ τοῖς προφή-
ταις ὁ τῆ θεοῦ υἱὸς ἐπεισήγαγεν, ἀλ-
λά τοῖς πάλιν περὶ αὐτῆ προφαν-
θῆσι τὸ πέρας ἐπέθηκε, καὶ πάντως
ἐνερχῶς πλὴν παλαιῶν ἀναπίστων,
πάντα τὰ τῆς νεῆς ἐν αὐτῇ κηρυχ-
θέντα ἐρήσεις· τοῖς τοίνυ ὅτι τῷ νό-
μῳ ἐρηρεισμένοι, καὶ ξενὴν ὁδοὶ πλὴν
εὐαγγελικῆν οἰομένοι ἐκ τῆς τῆ νό-
μου ρημάτων, τῆς τῆς χρείτος δογ-
μάτων πλὴν ἀλήθειαν τραποὶ καὶ ὄλον-
ται ἔπος πλὴν ἀμφοτέρων τῆς ἀφῆτι,
κῶν ἐν ἀφῆτετο συμφωνίαν.

Προαρεσίῳ χολαστικῷ. ρη.

Λόγων ἔχεις σωμαγωγὴν, ὡς μαυθά-
νω, ἀλοὴν μὲν τερπόντων, πλὴν δὲ ψυ-
χὴν ὃ προφάντων· λόγος δὲ τῆ ζων-
τες σοι δεῖ, ὃ ὀχρεῦων κίμβαλον ἀ-
λαλάζον ὅτιν· εἰ τοίνυ σκεῖνον προσ-
λάβοις, ὄργανον ἔση ἠδύφτογῶν καὶ
θεῶ καὶ ἀνθρώποις εὐάρομον.

Μαρθωνίῳ μοναχῷ. ρθ.

Εἰ ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἐμνησ-
τήσας παρέδωκε συμπληρωτικὸν εἶναι
τῆς θείας τριάδος τὸ πανάγιον πνεῦ-
μα, καὶ ἐν τῇ ὁπικλήσῃ τῆ ἀγία βα-
πίσματος σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ ὡς ἐλευ-
θεροῦ τῆς ἀμαρτιῶν, ἀριθμούμε-
νον, καὶ ὅτι τῆς τραπέζης τῆς μυτικῆς
τὸν ἄρτον τὸν κοινὸν, σῶμα ἰδικὸν τῆς

quidem in columbæ specie Spiritus San-
ctus apparuit, eos, qui ex Deo cauponum
ritu quæstum captant, insectans. Quod
autem ait, Tollite ista hinc, perinde est ac
si diceret: Non iam cruoribus opus est. In-
cruentam ego culparum veniam largior.
Deinceps spiritum solum placari volo.
Carnalis lex impleta est: Spiritus lex iam
imperet, ac salutis principatum obtineat.

Eidem. 107.

Nullam, o amice, dogmatum novitatē
Dei filius Legi ac Prophetis induxit: ve-
rūm iis, quæ olim de ipso prædicta fue-
rant, finem imposuit. Ac prorsus, si vetus
testamentum attento animo evolvas, om-
nia, quæ nouo testamento continentur,
in eo prædicata esse comperies. Quam-
obrem iis, qui Legi innitebantur, viamque
nouam & peregrinam, Euangelicam do-
ctrinam esse arbitrabantur, ex ipsis Legis
verbis, dogmatum gratiæ veritatem de-
clarat. Sicque internam vtriusque testa-
menti concordiam videbunt.

Proæresio Scholastico. 108.

Orationum congeriem habes, vt au-
dio, quibus aures quidem oblectantur, a-
nimus autem minimè alicur. Attibi viuo
fermone opus est; quo qui caret, nihil a-
liud est quàm cymbalum tinniens. Quo-
circa si eum insuper acceperis, canorum
ac suaue organum eris, Deoque & ho-
minibus concinnum.

Marathonio Monacho. 109.

Cum Deus & Saluator noster Spiritum
Sanctum diuinam Trinitatem complere
tradiderit, atque in sancti baptismi inuo-
catione vnà cum Patre ac Filio, tanquam
à peccatis liberans, numeretur, & in my-
stica mensa communem panem, propriū
incarnationis ipsius corpus reddat, quid
tu, ὃ vesane atque attonite, eum quiddam

•D iiij